

Йордан Кушев

Манка
на комин

ЙОРДАН КУШЕВ

ШАПКА НА КОМИН

стихотворения
за деца и юноши

Издателство „ПИК“
Велико Търново, 1999

На Мухомор!
7.04.2013 г.
Ван-во

сво дже
Кушев

Йордан Кушев, автор 1999
Петя Иванова, художник 1999
ISBN 954-736-016-7

ЗАПОЗНАВАНЕ

Добър ден, приятели добри!
В тази пъстра „Шапка на комин“
подредих с любов за вас творби
и ви каня, да не съм самин.
Разгърнете, прочетете стих,
ако ви хареса - продължете ...
Прости истини ви преоткрих -
търсих аз нектара в цветовете.
Исках аз да бъда ваш добър другар .
С мен дали ще ви е интересно?

Знам, че трудно сбира се нектар.
Знам, че трудно се изпяват песни...

НА СЯНКА

Легнало сега по гръб момчето,
замечтано гледа към небето:

„Ех, да беше слънцето погача, -
чак при него щях да се покача!“

НА МОРЕ

Статко ходих на морето,
но морето е проклето.

Сяротт плисна ме вълната,
та напълни ми устата.

А водата е солена -
сякаш мойта баба Лена

сладка супа е варила,
но я много пресолила!

МОЙТО БРАТЧЕ

Вчера мама се завърна
с бебче от дома родилен
и додето аз го зърна,
бързо то ми се ухили.

Тъй си мислех: с мойто братче
ще е весело във къщи...
Но започна то да плаче,
почна често да се мръщи.

Който знае, нека каже,
как с плача му аз да свикна.
И количката му даже
вече съм готов да тикам.

И В А Н - В К А П А Н

Щом Иван остане без билет,
в автобуса качва се отпред.

Знае той, че в родния му град
контрольорът качва се отзад.

Контрольор ли в автобуса влезе,
gratis-пътникът отпред ще слезе.

Тази сутрин - виж какъв късмет:
контрольорът качи се отпред.

Гузно заogleжда се Иван -
автобусът стана му капан.

МОЕ СЕЛО

Поликраище се гуши
под салкъми и под круши.

И гугутки сутрин рано
зукат в клоните припряно.

Неусетно оживява
тая утринна гълчава.

Пее своята песенчица
старата река Росица...

Пея аз - и още помня
шарената селска стомна!

ДИЕТА

Реши се Баба Жаба
и тя да става слаба.

И, както е прието,
премина на диета.

За сутрешна закуска
пет мравки тя изхруска.

На обед - няма пречки -
похапна буболечки.

А вечер, както свари,
прекара и с комари.

Тъй бе - от ден до пладне.
Но трае ли се гладно?

Затуй реши, накрая,
ще кара, както знае...

Вий имате ли, ученици,
такива жаби - диетици?

ИЛИЯ - БЕЛАДЖИЯ

Още щом очи отвори,
може сто бели да стори.

Тъкмо станал от леглото, -
в кухнята разлял млекото.

А пък после, без да ще,
счупил някакво шише.

На излизане - с вратата -
хлопнал брат си по главата.

Кръстихме го вече ние
наш Илия-Беладжия.

ФЕВРУАРСКИ ДЪЖД

Дълго моя дъжд ми пя -
по стъклото и в капчука.
В тая нощ защо не спя?
Нейде ледовете пукаат...

Топъл февруарски дъжд,
пееш и държиш ме буден.
Пролетта ли, отведнъж,
идва - с цвят и пеперуди?

ПРОЛЕТЕН ВЯТЪР

Вятър препуска над равните друми.
Вихрено носи се младо жребче.
Скачат по белия бряг изумруди -
буйна, реката по-бързо тече...

Гонят се, гонят се младост и сила,
гонят се в полската пролетна шир.
Слънцето хвърля извезана свила
в хладния още Капиновски вир.

И ме упойва зеленото чудо,
звънка в ушите ми медно звънче...
Кой ли ще спре непокорството лудо?
Гонят се - вятър и младо жребче!...

ШАПКА НА КОМИН

1.

Едно момче Комина пита:

- Каква е тази шапка, моля?

- Ще разбереш това напролет,
когато щъркели долитат.

2.

Долетяха щъркели-зидари, -
обновиха те гнездото старо.

И момчето любопитно знае:
ето - шапка на комин, това е!

3.

Казват: Щъркелът децата носи.
Аз си имам моите въпроси.

На Комина кацнал Щъркел весел.
- Щърко драг, и мен ли си донесъл?

Искам да попитам аз обаче,
ще ми донесеш ли малко братче?

Както гледам: горе на Комина
твои малки щъркелчета има.

4.

Господин Комин, привет от мен!
Зная, труден е и твоят ден.

Трудно носи се такава шанка,
ала никога не се оплакваш.

Е, добре тогава: горе стой,
ти за мен си истински герой!

5.

- Драги господин Комин,
като гледаш отвисоко,
като виждаш нашироко -
свършва ли просторът син?

- Свършва ли? Просторът почва
тук, от моя двор, деца,
тук, от житните зрънца -
и за него няма точка.

Почва той и продължава
чак до края на света,
но завинаги остава
тук, по родните места.

СЛЕД ДЪЖД

В една прозрачно-светла капка
блести окъпаното слънце
и две деца в пороя шляпкат -
едното е с разпрано дънце...

И като облак бял - по пътя
се влечи тънкорунно стадо.
Пастир след него бос пристъпя,
надул кавала с чиста радост...

ГЪБАРЧЕ

Три дни кротък дъжд валя,
напои - гори, поля...

Кой ли прати златно слънце,
та затопли всяко зрънце?

Под листа и покрай пън
гъбки станаха от сън...

Тръгна малкото гъбарче,
тръгна с татко - за другарче.

Знай се истина една
от прастари времена,

дето трябва да се помни:
има двойници отровни!

САШКО С ПРАШКА

Знам едно момче на име Сашко.
Все се хвали то със своята прашка.

Денем сред дърветата то скита.
Не остава птица непребита.

Но дали са подвизи юнашки
тези подвизи на Сашко с прашка?

ЕСЕНЕН ПОЖАР

Пожар от багри над гората
извива есенно хоро.
Усмехнат, хороводец-вятър
повел е злато и сребро...

За първи път пожар ме радва:
избухнал - топъл и красив,
с едно хоро - като на сватба
и тук съм аз сватбар щастлив.

ЖЕРАВИ

По небето - трепкащо ветрило:
тъжно ято жерави отлитат.
За полето лятно им е мило
и отнасят своята болка скритом.

Махат за довиждане с крилата,
нещо неразбрано дълго викат...
И след тях - като сълза пролята -
ще трепти луната сребролика...

Н О Щ

Тракийска нощ!
Вълшебна нощ!
Блестят звезди като пендари.
И месец - кръгъл, сребролик.
Какъв разкош!
Какъв разкош!
Небесни майстори златари
отляли лунния светлик.

Ямбол

КЪТЧЕ ОТ БАЛКАНА

На Бонка Попова

Грее хижа ненагледна
на челото на Балкана.
Само длани да протегна,
мигом слънцето ще хвана.

Ала някой ме повика,
та изтичах аз навънка.
И се смее чемерика
в тишината бяла, звънка...

Ах, ти кътче от Балкана -
с бистро, пеещо поточе!
Тука искам да остана,
то в съня ми да клокочи...

ПОТОК

Светли бисерни води
се провират през шумака...
Химн потокът ли реди?
Своя болка ли изплаква?

ЖЪЛЪД

Дъбът е жълдова майка.
Но тя за него не се вайка.

Когато му порасне шанка,
от клона пада като канка.

Презръща го добрата шума -
и шушне нещо, и му дума...

Напролет пуска тънък корен
и тръгва да расте нагоре,

като дете до своята майка,
която мъдро не се вайка.

ПЕЙЗАЖ В БЯЛО

Тихо. Сякаш всичко е заспало.
И навред е - бяло, бяло, бяло...

Къщите, под бели ямурлици,
топлят бели старци, топлят внуци.

И дървета - с цвят на тебешир.
И безбрежна - бяла, бяла шир...

24 МАЙ

Този ден в душата ми звъни
със гласа на школското звънче...
Връща ме в най-чудните ми дни -
в дни, когато бях и аз момче.

Двама братя: Кирил и Методий,
сътворили буквите за нас.
Подвигът им светъл пак ни води,
за да ни окрия в труден час.

Силата на просто, живо слово
те дариха ни като завет.
То е нашето крило орлово,
възвисило майстор и поет.

УЧИЛИЩЕН ЗВЪНЕЦ

Звъни задъхано звънчето
и вика медния му глас -
от планината, от морето:
деца, елате пак във клас.

Елате вие тук отново
като приятели добри -
в класа да екне песен, слово,
а в двора - весели игри.

КОПНЕЖ

На Асен Разцветников

Едно момченце босоного
се къпе в Янтра, слуша птички.
Пасе волове виторози
и носи книжка във торбичка.

Все нещо тегли му сърцето.
Простори мамещи се стелят.
В Балкана взира се момчето
и своите тайни му споделя.

И красота го омагьосва.
И водят го незрими друми...
В главицата му русокоса
се раждат съкровени думи.

И то записва ги с трепет.
И все поглежда към Балкана,
а устните му тихо шепнат:
„Дали и аз поет ще стана?“

ГЛАСНИ И СЪГЛАСНИ БУКВИ

Дълго в сговор буквите живели,
но веднъж те спор такъв подели:

- Нека тук на всички стане ясно -
ний сме важни букви, букви гласни.

И не вдигаме напусто глас, -
дасе знае, че сме букви с власт!

Азбуката с „А“ - от нас започва.
Значи няма що да спорим.Точка!

Кой каквото ще сега да каже,
гумичка без нас не може даже.

Ала зашумели с дрезгав глас
и съгласните във този час:

- Ах, хвалба е! С вас не сме съгласни!
Колко гуми има само с гласни?

Можеше до днес да няма мира,
но обади се и тебешира:

Вий простете, че се вмесвам, драги!
Не търсете слава и облаги!

Драги, не разбрахте ли готука,
че е обща вашата сполука?

ЗАДАЧИ

От училище се върна
уморен и гладен Слави.
Пет кюфтета в миг обърна -
и сироп не забрави.

На дивана си почина,
даже малко си подремна.
А след час и половина
към училището емна.

Първо футболната среща
да започне и отмине.
На терена бе „горещо“
в мач: „червени“ срещу „сини“.

За кръжока - час отиде.
Два - за интересно кино.
Ха, с приятел да се види -
и така денят отмина.

После нещо се разшава
и, когато падна здрача,
седна вече да решава
пак проклетите задачи.

Де решавал, где стоял -
над тетрадката заспал...

Д В Е М А Й К И

Всяка сутрин нежно мама
буди ме от сън да стана.

Тя приготвя ми закуска
и ми дава чиста блузка.

И с усмивка - светла, блага -
изпровожда ме до прага . . .

А учителката мила
ме посреща подранила

с топла обич най-голяма.
Тя прилича ми на мама.

ПЕЙЗАЖИ С ТОПОЛИ

1.

Островърхи, тънички тополи,
обградени в тесен кръг върбите,
и трептят в тая ранна пролет,
като копия - в пръстта забити!

2.

Една топола сред полето -
със нея вятърът лудува,
а тя с върха си , по небето,
картина есенна рисува . . .

3.

Тополите, накичени с пендари,
се кипрят в есента като сватбари.
Щом вятър ги погали с пръсти тънки,
те трепват в миг - полюшнати, и
звънки.

ДЕТСКИ СМЯХ

Смях разливат детски
весели гласчета...
В утрото не са ли
звъннали звънчета?

Този смях подкупващ
и безгрижно весел,
той не е ли днеска
най-добрата песен?

СЪДЪРЖАНИЕ

Запознаване	3
На сянка	4
На море	5
Мойто братче	6
Иван - в капан	8
Мое село	9
Диета	10
Илия - беладжия	12
Февруарски гъжг	14
Пролетен вятър	15
Шапка на комин	16
След гъжг	19
Гъбарче	20
Сашко с прашка	21
Есенен пожар	22
Жерави	23
Нощ	24
Кътче от Балкана	25
Поток	26
Жълъд	27
Пейзаж в бяло	28
24 май	29
Училищен звънец	30
Копнеж	31
Гласни и съгласни букви	32
Задачи	34
Две майки	36
Пейзаж с тополи	37
Детски смях	38

ЙОРДАН КУШЕВ

ШАПКА НА КОМИН

стихове за деца и юноши

Българска
Първо издание

Редактор Стефан Поптонеv
Художник Петя Иванова

Компютърен набор Радка Евтимова

Формат 84x108/32
Печатни коли 2,5

**ИЗДАДЕНИ КНИГИ
ОТ СЪЩИЯ АВТОР**

ОГЪНЧЕ ГОРИ
стихове за деца
наградена от СБП за 1993 г.

ВЯТЪРКО ВЪЛШЕБЕН
стихове за деца

ЩУРАВ ЩУРЧО
гатанки и зальгалки

ДЪЖД В ДУШАТА МИ Е ПЛАКАЛ
лирика